

OTKLANJANJE SUMNJI U VEZI ISLAMA

<Bosanski – Bosnian – بوسني>

Muhamed b. Abdulhaj El-Abdulhajj

Prijevod:

Marko Vučković

Recenzija:

Fejzo Radončić

Jasmina Radončić

رفع كثير من الشبهات حول الإسلام

محمد بن عبد الله الحي العبد الحي

✽✽✽

ترجمة:

ماركوتسكوفيتس

مراجعة:

فيزو رادونشيش

ياسمينا رادونشيش

Otklanjanje sumnji u vezi islama i teme vezane za porez nemuslimanima (džizja), ropstvo, otpadništvo, širenje vjere mačem, ubijanje nemuslimana, odsijecanje ruku, hidžab, poligamiju, Poslanikovu ženidbu sa mladom Aišom

Porez (Džizja)

1. **Džizja** ili glavarina je porez skupljan od strane islamske države od nemuslimanskih subjekata, od strane onih koji ispunjavaju određene kriterije. Porez se prikuplja od sposobno-radnih i odraslih muškaraca (uz određene izuzetke). **Džizja** je materijalni dokaz nemuslimanima da prihvataju i da se potčinjavaju državi muslimana i njenim zakonima. Za uzvrat, ne-muslimanskim subjektima se dozvoljava da u slobodi prakticiraju svoju vjeru, uživaju dio općinske autonomije, obezbijedena im je zaštita muslimanske države od spoljnih agresora i oslobođeni su vojne službe i zekata¹ koji je prikupljan od isključivo muslimanskog građanstva.

2. **Džizja** ili glavarina je postojala prije islama tj. islamom se ne uvodi ova praksa po prvi put.

3. Islam isključuje od plaćanja **džizje** one ljude koji su u nemogućnosti da ispune, poput (slijepih, djece, starijih, siromašnih). Šta više, osobama sa invaliditetom se daje novac kao podrška i pomoć.

4. Iznos **džizje** je mali i trivijalan i danas iznosi od 4.75 do 19 dolara.

5. **Džizja** je tu zbog pružanja sigurnosti, povoljnosti za prakticiranje vjerskih obreda, a pritom neučestvovanje u ratovima koje muslimani vode zbog svoje a i njihove sigurnosti. Osim toga, dokazuje vladavinu islamske vlasti u toj zajednici.

6. Zekat koji imućni muslimani moraju da plaćaju je veći od **Džizije**. Ovo je također jedan od dokaza koji pokazuje da motiv za prihvatanje islama ne može da bude novac.

7. Isus² je sam davao glavarinu (Matej 17:27)

„Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvo uhvatiš ribu, uzmi je; i kad joj otvoriš usta naći ćeš statir; uzmi ga te im podaj za me i za se.“ (U kontekstu s prethodnim stihovima o porezu)

8. Isus se slagao da se glavarina treba davati ostalima (Matej 22:17-21)

„Kaži nam dakle šta misliš ti? Treba li dati harač Cezaru ili ne? Razumjevši Isus lukavstvo njihovo reče: Što me kušate,

¹ Obavezna sadaka za svakog muslimana čiji imetak prelazi vrijednost koja je islamskim zakonom unaprijed odriježena.

² Isaa, alejhi selam.

licemjeri? Pokažite mi novac harački. A oni donesoše mu novac. I reče im: Čiji je obraz ovaj i natpis? I rekoše mu: Cezarov. Tada reče im: Podajte dakle Cezarevo Cezaru, i Božije Bogu.“

9. U Novom Zavjetu, glavarina je smatrana pravom države (Poslanica Rimljanima 31:6-7)

„Jer za to poreze dajete; jer su sluge Božije koje su za to isto postavljene. Podajte, dakle, svakome šta ste dužni: kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast.“

Ropstvo

1. Ropstvo je postojalo prije islama (kod Rimljana, Grka) tj. islamom se ne uvodi ova praksa.

2. Niti Stari, niti Novi Zavjet ne zabranjuju ropstvo!

3. U ranim periodima islama, bilo je preteško potpuno eliminirati ropstvo odjednom jer je ono imalo jak ekonomski utjecaj i na njemu se oslanjala radnička klasa i ono je bilo široko rasprostranjeno među tadašnjim svijetom.

4. Islam zahtijeva da se prema robovima ophodi lijepo i sa poštovanjem.

5. Islam kao ideja je vodila borbu na iskorijenjivanju izvora ropstva iskupljenjem za mnoge grijeha, pa je najbolje iskupljenje za mnoge grijeha upravo oslobađanje roba. I još, islam stalno muslimane podstiče da oslobađaju robove.

Širenje vjere mačem

1. Islam je ponovo obnovljen od jedne jedine osobe -Muhammeda. Nekolicina njegovih sljedbenika bila je siromašna i nejaka.

2. Vjerovanje je u srcu i sa ubjeđenjem, a ne postiže se silom ili mačem.

3. Islam se u Medini među Arapima proširio lijepim i mudrim propovijedanjem a ne silom ili ratom.

4. U islamu, situacija koja se smatra normalnom je mir, rat je plan za vanredne slučajeve i u slučaju nužnosti.

5. Islam je najbrže raširena vjera prema Ginisovim rekordima.

6. Zašto mnogi obrazovani nemuslimani (svećenici, časne sestre, profesori, doktori) prelaze na islam?

7. Malezija i Indonezija su najveće islamske zajednice; međutim, u historiji ne postoji zapis da je i jedan muslimanski ratnik ikada kročio tamo. Islam su ljudima prenijeli učenjaci, islamski misionari i trgovci, prevashodno svojim lijepim karakternim osobinama.

8. Islam je vladao Indijom više od 1000 godina, a danas je u Indiji ipak dominantna vjera hinduizam što ukazuje da su imali pravo na isповijedanje svoje idolopokloničke religije.

9. Islam je vladao Evropom, Sirijom, Libanom i Palestinom. Tokom čega su kršćani imali mogućnosti da slobodno praktikiraju svoje obrede a sve one crkve koje sami kršćani nisu napustili su ostale i danas na svojim mjestima, sa svojim vjernicima, a one koje crkve koje su bile napuštene od strane kršćana su vremenom pretvorene u islamske bogomolje.

10. Poslanik Muhammed je oprostio mnogim svojim neprijateljima i onim ljudima koji su pokušavali da ugroze njegov život i život muslimana.

11. Tokom prve 23 godine islama, ukupan broj ubijenih nemuslimana bio je manji od 400 ljudi.

12. Svi nemuslimani ubijeni tokom ratova sahranjeni su od strane muslimana kako njihova tijela ne bi bila skrnavljena od strane životinja.

13. Islamski propisi podstiču muslimane da vode računa o svojim zarobljenicima i da se prema njima ophode lijepo.

14. Većina ratova nije bila započeta od strane muslimana i većina ratova je bila neravnomjerna (brojčano su muslimanske snage bile malobrojnije).

Ubijanje nemuslimana

1. U Kur'anu ne postoji ajet koji naređuje muslimanima da bespravčno ubijaju nemuslimane, osim ako to pravda zahtijeva.

2. Da islam svojim sljedbenicima naređuje ubijanje nemuslimana, to bi značilo da danas ni jedan nemusliman ne bi trebao da postoji.

3. Dok sa druge strane vidjeli smo ubijanje Crvenih Indijanaca, porobljavanje Afrike i Azije, revolucije, Prvi i Drugi svjetski rat, bacanje atomske bombe (Nagasaki; Hirošima) od strane američke države i mnoge druge zločine za koje su odgovorne današnje „civilizovane“ zapadne države...!

4. Ispravan način razmatranja nije uzimanje iz konteksta jednog dijela kur'anskog ajeta a zanemarivanje ostatak ajeta tj. mora se u obzir uzeti cijeli ajet.

5. U Ponovljenom Zakonu 20:10-18 (Stari Zavjet) piše: „Kad dođeš pod koji grad da ga biješ, prvo ga ponudi mirom. Ako ti odgovori mirom i otvori vrata, sav narod koji se nađe u njemu neka ti plaća danak i bude ti pokoran. Ako li ne učini mira s tobom nego se stane biti s tobom tada ga bij. I kad ga Gospod Bog tvoj preda u ruke tvoje, pobij sve muškinje u njemu mačem. A žene i djecu i stoku i šta god bude u gradu, sav plijen u njemu, otmi, i jedi plijen od neprijatelja svojih, koji ti da Gospod Bog tvoj. Tako čini sa svim gradovima, koji su daleko od tebe i nisu od gradova ovih naroda. A u gradovima ovih naroda, koje ti Gospod Bog tvoj daje u nasljedstvo, ne ostavi u životu ni jednu dušu živu. Nego ih zatri sasvim, Heteje i Amoreje i Hananeje i Ferezeje i Jevreje i Jevuseje, kao što ti je zapovijedio Gospod Bog tvoj. Da vas ne nauče činiti gadna djela koja činiše bogovima svojim, i da ne zgriješite Gospodu Bogu svom.“

6. U Brojevima 31:17-18 se navodi: „Zato sada pobijte svu djecu mušku, i sve žene pobijte, koje su poznale čovjeka (koje nisu nevine). A djevojke, koje ne poznaše čovjeka, ostavite u životu.“

7. U starom Zavjetu (Isus Navin 6:21) se navodi: „I pobiše, kao proketo, oštrim mačem sve što bješe u gradu, i žene i ljude, i djecu, i starce, i volove, i ovce i magarce.“

8. Također se u Isusu Navinom 11:10-12 navodi: „I vrativši se Isus u to vrijeme, uze Asor, i ubi cara njegovog mačem; a Asor bješe, prije, glava svim tim carstvima. I pobiše sve živo što bješe u njemu oštrim mačem sjekući, te ne osta ništa živo; a Asor spališe ognjem.“

9. 1 Samuilu 15:3 „Zato idi i pobij Amalika, i zatri kao proketo sve što god ima; ne žali ga, nego pobij i ljude i žene i djecu i šta je na sisi i volove i ovce i kamile i magarce.“

10. Po Mateju 5:17, Isus je kazao: „Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim.“

11. Matej 10:34 „Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nisam došao da donesem mir nego mač.“

12. U Luki 19:27 se također navodi da Isus kaže: „A one moje neprijatelje koji nisu htjeli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isijecite preda mnom.“

Jedna od najvećih zabluda o islamu je da je islam ratoborna vjera. Nekoliko ajeta iz Kur'ana često je citirano van konteksta od strane onih koji vrlo malo znaju o njemu kako bi obnavljali mit da islam promoviše nasilje, krvoproliće i brutalnost i da podstiče muslimane da ubijaju nevjernike. Radi se o sljedećem kur'anskom ajetu koji je izvađen iz konteksta.

„Ubijajte mnogobošce gdje god da ih nađete“. (Kur'an 9:5) Ali kako bi na pravi način razumjeli ove riječi neophodno je da ih vratimo nazad u njihov odgovarajući kontekst. Nakon nekoliko vojnih kampanja kojima su Mekanski pagani pokušali da unište muslimane, uspostavljen je mirovni sporazum između ove dvije strane. Pagani su ubrzo prekršili ovaj sporazum, pa je muslimanskoj vojsci bilo naređeno da nastave borbu protiv onih koji su ih napadali. Svakako, ovaj ajet ne može biti upotrijebljen kao dokaz da islam promoviše nasilje niti da naređuje ubijanje bilo koga izvan njegovog puta.

Ljudi na koje se u ovom ajetu aludira su paganski Arapi koji su vodili rat protiv Poslanika Muhammeda, salallahu alejhi ve selem, i muslimana, i nakon što su prekršili svoj zavjet i sve sporazume sa njim. Ovaj ajet ne govori o drugim narodima i bez sumnje se ne odnosi na Jevreje, kršćane i pagane izvan Arabije. Ajet koji slijedi, koji je jednostavno ignoriran od strane protivnika, ajet koji je nastavak prethodnom i koji upotpunjuje smisao:

„Ako te neko od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi on saslušao Allahove riječi, a potom ga otprati na mjesto pouzdano za njega. To je zato što oni pripadaju narodu koji ne zna.“ (Kur'an 9:6)

Koji bi vojni zapovjednik danas svojim vojnicima naredio da neprijatelja poštede tokom borbe a da ga zatim otprate do sigurnog mjesta? Ali, to je ono što Allah nalaže u Kur'anu. Islam i u ratu vodi računa o milosti i poštovanju neprijatelja za razliku od bilo kojeg drugog sistema. Islam naređuje da se muslimanske vojske prema neprijateljima moraju odnositi pravedno na bojnopolju i da se treba povući jasna linija između boraca i civila na neprijateljskoj teritoriji.

Poslanikov nasljednik i najbolji prijatelj Ebu Bekr, vodeći se uputstvima Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, poručuje svojoj vojsci: **„Ne ubijte ni jednu staru osobu, dijete ili ženu, ne ubijajte monahe iz manastira.“**

Za one neprijatelje aktivne u borbama i one koji su uzeti za ratne zarobljenike lista prava je podugačka. Ne smije biti mučenja, ubijanja ranjenih i bespomoćnih, niti sakaćenja leševa neprijateljskih vojski. Da je svrha borbe bila da se nevjernici primoraju da prime islam,

poslanik Muhammed nikada muslimanima ne bi naredio da se uzdrže od neprijateljstva nakon što bi neprijatelj popustio, i zabranio je ubijanje svećenika i monaha koji su predvodnici tog naroda u njihovoj vjeri.

Šta više, u islamu se rat dozvoljava jedino u određenim i kritičnim okolnostima kao posljednje sredstvo i kada svi ostali pokušaji za uspostavljanje mira propadnu. Ovo je doista logičan izbor za bilo koji narod. Same zapadnjačke zemlje danas brane neophodnost rata kako bi se primijenila ili održala njihova percepcija mira i ne smatraju ga opasnim zlom.

Muhammed (sallallahu alejhi ve sellem) je bio poslanik milosti, ali je bio primoran da se okrene borbi kada bi određeni zli moćnici odbili milost i moralne vrijednosti i nastojali da druge liše ovih vrijednosti. Ponekad je morao da se bori samo radi opstanka svoje misije. Uprkos tome, ukupan broj dana koje je Poslanik trebao posvetiti defanzivnim ratovima ne broji ni godinu dana, a njegove najčuvenije borbe nisu trajale duže od jednog dana. Nakon što je sigurnost bila osigurana, on se odmah okretao miru i diplomatiji.

U Kur'anu jasno piše:

„I borite se na Allahovom putu protiv onih koji se bore protiv vas, ali vi ne otpočinite borbu! – Allah, doista, ne voli one koji započinju borbu.“(Kur'an 2:190)

„Ako oni budu skloni miru, budi i ti sklon i pouzdaj se u Allaha, jer On, uistinu, sve čuje i sve zna.“ (Kur'an 8:61)

Oružje se jedino može povući protiv onog koji nastavlja da proganja i ugnjetava druge i sprečava ih da prate svoju sopstvenu savjest u pitanjima vjere i slobodan izbor vjere. Čak i kada su primorani da se bore i samim tim osvoje zemlju, njihova dužnost postaje uspostavljanje Allahovog zakona i podrška pravde za sve ljude, muslimane i nemuslimane. Njihovo pravo nije da nekoga prisiljavaju na prihvatanje islama. Nemuslimanima je dozvoljeno da ostanu u svojoj vjeri i da je prakticiraju, iako se od njih očekuje da poštuju islamske zakone i da ne izazivaju nemire i nered.

Odsijecanje ruke

1. Cilj ovog čina je zaštita i održavanje društva i zajednice.
2. Zatvor nije uvijek rješenje.
3. Zajednica je bitnija od pojedinca.

Navešćemo neke psalame iz Starog i Novog Zavjeta.

„Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu. Užeg za užeg, ranu za ranu, nogu za nogu.“ (Izlazak 21:24-25)

„A kamoli ljude bezbožne, koji ubiše čovjeka pravog, u kući njegovoj, na postelji njegovoj! Neću li tražiti krv njegovu iz vaših ruku, i vas istrijebiti sa zemlje? I zapovijedi David momcima svojim, te ih pogubiše, i odsjekoše im ruke i noge, i objesiše kod jezera hevranskog; a glavu Isvotejevu uzeše i pogreboše u grobu Aveniromom u Hevronu.“ (2 Samuelova 4:11-12)

„Ali ako gvoždem udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi takav krvnik.“ (Brojevi 35:16)

„Neka ne žali oko tvoje: život za život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu.“ (Ponovljeni zakon 19:21)

„Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim.“ (Mateju 5:17)

Otpadništvo

1. Ne postoji u islamu primoravanje u prihvatanju vjere već je to jedino lični izbor svakog čovjeka.

2. Postoji razlika između javnog otpadništva i tihog otpadništva.

3. Da li ste čuli za bilo kakvo otpadničko ubistvo? Kada? Gdje? Molim vas, recite.

4. Stav nekih istaknutih teologa: „Ne ubiti otpadnika.“

5. Ubijanje otpadnika se mora jako dobro procijeniti od strane suda.

6. U slučaju otpadništva, ono što slijedi nije direktno ubistvo već:

- Savjetovanje i pozivanje u islam

- Istraga o razlozima otpadništva

- Otklanjanje njegovog nerazumijevanja i sumnje u vezi islama.

7. Uspostavlja se kako bi se kontrolirala promjena vjere i poremećaj u narodu.

8. Neki odlomci iz Biblije koji govore o toj temi: „Ako bi te podbadao brat tvoj, sin matere tvoje, ili sin tvoj ili kći tvoja, ili žena tvoja mila, ili prijatelj tvoj koji ti je kao duša tvoja, govoreći ti tajno: Hajde da služimo drugim bogovima, koji nisi znao ni ti ni oci tvoji, između bogova drugih naroda koji su oko vas, blizu ili daleko od tebe, od jednog kraja zemlje do drugog, ne pristaj s njim niti ga poslušaj; neka ga ne žali oko tvoje, i nemoj mu se smilovati niti ga taji, nego ga ubij: tvoja ruka nek se prva digne na nj da ga ubiješ, pa onda ruka svega naroda. Zaspi ga kamenjem

da pogine; jer te htjede odvratiti od Gospoda Boga tvog, koji te je izveo iz zemlje misirske (Egipta), iz kuće ropske.“ (Ponovljeni zakon 13:6-10)

9. „Ako se nađe kod tebe u kome od mjesta tvojih, koja ti da Gospod Bog tvoj, čovjek ili žena da učini zlo pred Gospodom Bogom tvojim prestupajući zavjet Njegov, i otide te služi drugim bogovima i klanja im se, ili suncu ili mjesecu ili čemu god iz vojske nebeske, što nisam zapovijedio, i tebi se to javi i ti čuješ, onda raspitaj dobro; pa ako bude istina i doista se učinila ona gadna stvar u Izrailju, izvedi onog čovjeka ili onu ženu, koji učiniše zlo, na vrata svoja, čovjeka onog ili ženu, i zaspi ih kamenjem da poginu.“ (Ponovljeni zakon 17:2-5)

Hidžab

1. Obaveza i pokornost Allahu je prvi motiv i razlog nošenja hidžaba.

2. Hidžab je odraz skromnosti žene koja ga nosi. On djeluje poput štita koji je čuva.

3. Slijeđenje načina oblačenja najčasnije žene „Hurije Merjeme“.

4. Hidžab je pokrivanje glave, a ne uma.

„I svaka žena koja se gologlava moli Bogu ili prorokuje, sramoti glavu svoju; jer svejedno kao da je obrijana. Ako se, dakle, ne pokriva žena, neka se striže; ako li je ružno ženi strići se ili brižati se, neka se pokriva.“ (1 Korićanima 11:5-6)

„Lijepa ti si, draga moja, lijepa ti si, oči su ti kao u golubice između vitica tvojih; kosa ti je kao stado koza koje se vide na gori Galadu.“ (Pjesma nad pjesmama 4:1)

Višeženstvo

1. Višeženstvo je bila normalna praksa još davno prije islamskog perioda.

2. Islam nije izmislio/započeo višeženstvo.

3. Poligamija je u islamu dozvoljena ali ne i obavezna.

4. Sve vjere prihvataju višeženstvo.

5. Stari zavjet i Novi zavjet nemaju prigovora kada je riječ o višeženstvu.

6. Islam je jedina religija koja nalaže svojim sljedbenicima da ožene samo jednu ženu.

7. Ne postoji zapis koji dokazuje da je Isa alejhisselam bio protiv višeženstva.

8. Na Zapadu je od skoro zabranjeno višeženstvo (u 17.vijeku).

9. U vrijeme Ibrahima, Davuda, Sulejmana i Isaa, poligamija je bila dio njihove kulture. U vrijeme Isaovo, poligamija je bila dozvoljena i bila je dio običaja naroda Izrailja:

- Ibrahim je imao dvije žene
- Jakub je imao dvije žene
- Sulejman je imao 700 žena
- Poslanik Davud je imao mnogo žena

10. Islamom se postavljaju dva uvjeta za višeženstvo:

- Dozvoljeno je samo do 4 žene.
- Pravednost među ženama.

11. Višeženstvo rješava neke probleme društva:

- Većine žena u svijetu, samim tim neudatih
- Slučaj bolesne žene
- Slučaj neplodne žene
- Slučaj udovica
- Slučaj razvedenih žena
- Blud i prevaru
- Homoseksualizam

Višeženstvo poslanika Muhammeda

1. Višeženstvo je bila normalna praksa prije islama.

2. Poslanici poput Ibrahima, Davuda, Sulejmana bili su oženjeni sa više žena:

- Ibrahim je imao 2 žene
- Jakub je imao 2 žene
- Sulejman je imao 700 žena
- Poslanik Davud je imao mnogo žena

3. Niko od njegovih neprijatelja ili članova društva ga nisu krivili za njegovo višeženstvo.

4. Poslanik Muhammed je bio zauzet misijom islama i širenjem poruke islama. On skoro da nije imao slobodnog vremena da uživa sa svojim ženama.

5. Poslanik Muhammed je imao i druge potrebe i uvjete pored višeženstva:

- Obaveza noćnog namaza.

- Zabrana prihvatanja sadake od drugih kao pomoć.
- Poslanik Muhammed je imao snage da nastavi post pored ostalih ljudi i da posti duže.

6. Razmotrimo njegov bračni status: Prvi brak mu se dogodio kada je imao 25 godina i njegova žena (Hatidža) bila je četrdesetogodišnja dvostruka udovica. Poslanik Muhammed je za 25 godina imao samo jednu ženu sve dok Hatidža nije preselila; tada je imao 50 godina. Nakon toga, poslanik Muhammed je za neko vrijeme bio neoženjen nakon čega je oženio šezdesetogodišnju razvedenu ženu (Sevdu).

7. Sve njegove žene bile su udovice ili razvedene osim jedne – hurije Aiše. Tri njegove žene bile su starije od njega.

8. Poslanik Muhammed je imao više žena i takvi brakovi su imali veće društvene ciljeve:

- Aiša: kako bi ojačao vezu sa svojim prijateljem (Ebu Bekrom).
- Hafsa: kako bi ojačao svoju vezu sa prijateljem (Omerom).
- Ummu-Seleme: ova starica je imala djecu i siročiće, stoga je nju oženio kako bi mogao da se brine o njima.
- Ummu-Habiba: članovi njene porodice nisu bili muslimani i oni su je maltretirali, pa ju je poslanik Muhammed oženio kako bi je zaštitio.
- Sevdah: ova žena je bila stara udovica (60 godina). Poslanik Muhammed je oženio kako bi se starao o njoj.
- Džuvejrija: ona i njeno pleme bili su zatočenici i nakon što ju je poslanik Muhammed oženio, svi članovi njenog plemena sa njom su postali slobodni.
- Safija: Jevrejka čiji je otac bio jevrejski poglavar i nemusliman, ona je ipak prešla na islam. Svrha ženidbe bila je njena zaštita.

Poslanikova ženidba sa Aišom

1. **Aiša je bila spremna za udaju i bila je zrela:** Ugovor o vjeridbi bio je zaključen kada je ona imala 6 godina i poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve selem, je čekao 3 godine i oženio je kada je imala 9 godina. Obavljanje vjenčanja je obavljeno kada je Aiša imala 9 godina, ne kada je imala 6 i za to postoji razlog. Razlog zbog čega se to tako odigralo jer je do 9. godine Aiša izašla iz puberteta i bila je spremna za udaju.

2. **To je bilo apsolutno dozvoljeno:** Brak poslanika Muhammeda i Aiše bio je u potpunosti legalan i prihvaćen od strane svih zakona

(uključujući zakon društva iz njegovog vremena). Ovaj brak je bio potpuno prihvatljiv u tom vremenu. Niko od njegovih neprijatelja nije o tome prigovarao niti ga je zbog tog vjenčanja napadao jer je to bilo općeprihvaćeno u tom vremenu.

3. Aiša nikada nije pokazivala negodovanje ili nezadovoljstvo: Aišini otac i majka su bili složni i zadovoljni njenim brakom. Stoga, ona nije imala problema u vezi ove situacije. Voljela je Allahovog Poslanika (sallallahu alejhi ve selem) previše, čak je i osjećala vrstu ljubomore kada bi vidjela druge pored njega. I nakon njegove smrti se više nikada nije udala, a živjela je 48 godina nakon Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i bila je najučenija žena, sve do svoje smrti. Zar ovo ne dokazuje da je bila izuzetno sretna u ovom braku?

4. Godine za udaju/ocjenjivanje zrelosti u prošlim vremenima: Trebamo prvo razumjeti da je vrijeme prije 1400 godina bilo vrlo drukčije od današnjeg, vrijeme se mijenjalo pa su se tako i ljudi mijenjali. U vremenu prije 1400 godina bilo je sasvim normalno oženiti mladu djevojku. Historijska je činjenica da su se djevojke uzrasta od 9 do 14 godina udavale po Evropi, Aziji i Africi. Zapravo su se i u SAD djevojke uzrasta 10 godina udavale do prije samo jednog vijeka. Također, zrelost djevojke se drukčije ocjenjuje od mjesta do mjesta, i drukčije kroz vrijeme tj. doba zrelosti - u toploj Africi drukčije je od hladne Škotske. Oni koji govore engleski mogu da posjete navedeni link i da pogledaju kolika je bila uobičajena prosječna dob prilikom udaje mlađih djevojaka u Vizantijskom (Rimskom) carstvu. Ovaj članak nam jasno govori; ova praksa je bila norma a ne izuzetak, naročito do kasnog 12.vijeka.³

Suština; ne poredite prihvatanje/bliskost današnjih društvenih praksi sa onima iz prošlih vremena.

5. To je uobičajeno danas: U našem svijetu danas, još uvijek imamo ljude koji žene veoma mlade djevojke. Ovaj sajt pokazuje listu poznatih majki ispod 11 godina.⁴

Zašto da se iznenađujemo nekome ko je oženio devetogodišnju djevojčicu pre 1400 godina, kad se u svijetu to još uvijek prakticira?

6. Ženidba mladih djevojaka bila je široko prakticirana: Tokom vremena poslanika Muhammeda, ženidba mladih djevojaka bila je normalna praksa.

- Otac poslanika Muhammeda je oženio mladu djevojku.

³ <http://www.luc.edu/roman-emperors/aggiefran.htm>

⁴ http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_youngest_birth_mothers

- Djed poslanika Muhammeda je oženio mladu djevojku.
- Sa svojih 6 godina, Aiša je bila vjerena za čovjeka prije nego što se vjerala za poslanika Muhammeda.
- Jedna od žena poslanika Muhammeda (sedamnaestogodišnja Safija bila je jevrejska djevojka, a već je bila dvostruka udovica) bila je prethodno dva puta udavana za jevrejske muževe.

Prema katoličkoj Vikipediji, Jozef Stolar (star 90 godina) oženio je djevicu Mariju (djevojčicu od 12 godina).

Ibrahim se oženio kada je imao 100 godina. Musa se oženio kad je imao 90 godina. Ovo ukazuje na to da je ženidba sa devetogodišnjom djevojčicom u tom vremenu bilo sasvim normalno. Ove djevojke su vjerovatno bile još mlađe kada su se vjerile za ove ljude. Zašto krivite poslanika Muhammeda zbog ženidbe s Aišom? Ako imate problem sa ženidbom mladih djevojaka, molim vas da budete pravedni i na isti način okrivite i ove ostale ljude.

7. Velika mudrost iza ovog vjenčanja: Za poslanika Muhammeda je bilo mudro da oženi tako mladu ženu. Ženidba Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, djevojkom tog uzrasta bila je veliki bereket za sve muslimane od tog trenutka. Većina hadisa (izreka i djela poslanika Muhammeda) vezanih za čistoću, odnos među bračnim parovima i mnoga druga pitanja su postala jasnija iz Aišinih učenja i prenošenja. Živjela je dugo vremena (47 godina) nakon smrti Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i nastavila je da podučava muslimane o svakodnevnim stvarima kao i onima od velike važnosti. Ona je među onima koji su prenijeli najviše hadisa - izreka poslanika Muhammeda.

8. Ženidba je bila naredba od Allaha: Poslanik Muhammed Aišu nije oženio iz svoje sopstvene želje već po naredbi od Allaha. Dodato ovome, njegov brak s Aišom bio je i savjet koji mu je dala žena (Haula) kako bi ojačao vezu sa svojim već bliskim prijateljem Ebu Bekrom (Aišinim ocem).

9. Pročitajte njegovu biografiju i saznajte istinu o njemu...

SADRŽAJ:

<u><i>Porez (Džizja)</i></u>	2
<u><i>Ropstvo</i></u>	3
<u><i>Širenje vjere mačem</i></u>	3
<u><i>Ubijanje nemuslimana</i></u>	4
<u><i>Odsijecanje ruke</i></u>	7
<u><i>Otpadništvo</i></u>	8
<u><i>Hidžab</i></u>	9
<u><i>Višeženstvo</i></u>	9
<u><i>Višeženstvo poslanika Muhammeda</i></u>	10
<u><i>Poslanikova ženidba sa Aišom</i></u>	11